

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 21. apríla 2015 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **P. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 1. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 4/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. B. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 1. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 4/2015, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vzal **P. B.**, nar. **X.** v **T.**, trvale bytom **T. - M.**, B. č. **X./X.**, občana Slovenskej republiky, v súčasnosti v cele policajného zaistenia Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 31. marca 2015 o 12.29 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil **P. B.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie písomne zdôvodnil (č. l. 29, 39 - 40 spisu).

V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti pritom poukázal na to, že pri rozhodovaní o jeho väzbe nebol zabezpečený originál zatýkacieho rozkazu a konalo sa len na základe návrhu prokuratúry. Má za to, že predbežná väzba je u neho nezákonná, pretože nie je potrebné zabezpečiť jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky - jeho pobyt je známy, stále sa zdržuje na adrese svojho bydliska a je k dispozícii tak justičným orgánom na Slovensku ako aj v Rakúsku. Jeho väzba je však nezákonná aj z ďalšieho dôvodu, a síce toho, že skutky, za ktoré by mal byť stíhaný, sú v napadnutom uznesení neurčité. V rozhodnutí o predbežnej väzbe v zmysle § 15 ods. 2 zákona o EZR sa totiž musí o.i. skutok

presne špecifikovať s tým, že jeho opis musí byť totožný so skutkom uvedeným v európskom zatýkacom rozkaze. A ako napokon vyžiadateľ zdôraznil na záver, keďže skutky uvedené v uznesení o vzatí do predbežnej väzby a pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz nie sú identickými trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a zároveň nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a 5, je namieste odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR.

Považujúc z vyššie uvedených dôvodov predbežnú väzbu za nezákonnú preto vyžiadateľ P. B. navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a jeho prepustil z väzby na slobodu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Trnave 15. apríla 2015 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o podanej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiť, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že predmetná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že dňa 20. marca 2015 bol pod sp. zn. 4St 55/15v Prokuratúrou Korneuburg, Rakúska republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na štátneho občana Slovenskej republiky P. B., a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže podľa § 125, § 126, § 127, § 128, § 129 a § 130 rakúskeho Trestného zákona, za ktoré mu hrozí trest odňatia slobody až na 10 rokov a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- v čase medzi 19. májom 2014 a 20. májom 2014 v obci L. spoločným konaním s ďalšími osobami odcudzil osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, čím spôsobil škodu vo výške 25 990 eur,

- dňa 31. augusta 2014 v obci P. spoločne s M. H. odcudzil platobný POS terminál, čím spôsobil škodu vo výške 72 960 eur a úmyselne poškodil pneumatiky na dvoch policajných autách, čím spôsobil škodu vo výške 270 eur.

Vyžiadaný P. B. bol zadržaný dňa 31. marca 2015 o 12.29 hod. v Trnave príslušníkmi Policajného zboru, ktorí ho riadne oboznámili s dôvodmi zadržania (§ 13 ods. 1 zákona o EZR).

Keďže si P. B. po poučení obhajcu nezvolil, tento mu bol na podklade návrhu prokurátorky podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Trnave z 1. apríla 2015, sp. zn. 6Ntc 4/2015, ustanovený.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava podala 1. apríla 2015 o 12.00 hod. podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR na Krajský súd v Trnave návrh, sp. zn. 2 KPt 27/15/2200-13, na jeho vzatie do predbežnej väzby.

Predmetný návrh sudca krajského súdu preskúmal, a po tom predchádzajúcom výsluchu vyžiadaného P. B. vykonaného v prítomnosti tak jeho obhajcu ako i prokurátorky zistil, že je potrebné mu vyhovieť.

V rámci výsluchu pritom P. B. doslovne uviedol nasledovné (č. l. 29 a nasl.): *„Ja žijem na Slovenku, zdržiavam sa stabilne v M., opravujem v M. mám trvalé bydlisko, ale bývam v T. s deťmi na Š. X., kde som bol aj zadržaný. Bývam s deťmi a svokrou. Momentálne nikde nepracujem. Žijem z toho, čo mi pomáhajú rodičia a občas robím brigády. Tieto brigády robím na Slovensku - v T. kraji. Na úrade práce nie som evidovaný, dávky v hmotnej núdzi nepoberám. Dňa 19. mája 2014 som v Rakúsku nebol a dňa 31. augusta 2014 som tiež nebol v Rakúsku. Ja nemám ani predstavu z čoho mňa, na základe akých skutočností ma rakúska strana považuje za podozrivého z toho, že som v tieto dni mal spáchať predmetnú trestnú činnosť. O krádeži vozidla Audi A6 nemám žiadny poznatok a vôbec nemám ani žiadny poznatok ani o odcudzení platobného terminálu. Rovnako tak, pokiaľ ide o poškodenie pneumatík policajných áut na rakúskej strane. Ja mám deti 14-ročné, je to chlapec a dievča, a sú to dvojičky. V Rakúsku som bolo naposledy 3-4 mesiace dozadu. Bol som v P. v tom šoping centre.“*

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú

bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konat', postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 11 ods. 1, veta pred bodkočiarkou zákona o EZR na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál

a i s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému názoru, že v predmetnom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia o vzatí vyžiadaného P. B. do predbežnej väzby.

Vo veci konali príslušné orgány, a to v zákonom stanovených lehotách, pričom vyžiadaný bol v zmysle zákona poučený, vypočutý a bol mu tiež riadne ustanovený obhajca.

Okrem splnenia formálnych podmienok treba konštatovať tiež splnenie podmienky materiálnej, spočívajúcej v existencii takých konkrétnych okolností, z ktorých vyplýva dôvodná obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade ponechania vyžiadanej osoby na slobode.

V súlade s uznesením najvyššieho súdu z 29. mája 2013, sp. zn. 6 Tost 17/2013, uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 93/2014, je totiž rozhodnutie o vzatí zadržanej (vyžiadanej) osoby do predbežnej väzby v zmysle vyššie citovaných ust. § 15 ods. 1, ods. 2 zákona o EZR rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem splnenia formálnych podmienok vyžaduje aj zistenie existencie takých okolností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, ak by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode, t.j. neväzobne.

Okolnosti odôvodňujúce takúto hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú pritom vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti toho - ktorého prípadu, ako i osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu.

Zároveň je však potrebné v tejto súvislosti nezabúdať i na osobitosť konania o európskom zatýkacom rozkaze, či odlišný charakter samotnej predbežnej väzby oproti tomu, ako je väzba upravená v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku.

Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tak tu konajúci krajský súd veľmi správne poukázal na jeden zo skutkov, pre ktoré sa žiada vydanie vyžiadaného P. B., keď konkrétne tento mal dňa 31. augusta 2014 v obci P. po odcudzení platobného POS terminálu úmyselne

poškodiť pneumatiky na dvoch policajných autách - s najväčšou pravdepodobnosťou v úmysle, aby po krádeži nebol prenasledovaný, čo treba samotné považovať za celkom postačujúce pre konštatovanie splnenia materiálnej podmienky väzby v danom prípade (ide tu o okolnosti majúce pôvod v samotnom stíhanom skutku).

Aj napriek tomu ale nedá najvyššiemu súdu v tejto súvislosti upozorniť aj na ďalšie konkrétne okolnosti, vyplývajúce z obsahu predloženého spisu a majúce z pohľadu existencie dôvodnej obavy zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade ponechania vyžiadanej osoby na slobode význam.

V prvom rade potom na to, že z aktuálneho odpisu z registra trestov je zrejmé, že skutkov stíhaných v Rakúskej republike sa mal vyžiadaný dopustiť v čase plynúcej skúšobnej doby po jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu (k jeho podmienenému prepusteniu malo dôjsť 20. septembra 2013 s určením skúšobnej doby na 3 roky). Uvedený trest bol pritom P. B. uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 8. januára 2013, sp. zn. 2T 75/11, a to pre ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ako i útok na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Ďalšie jeho odsúdenie je už zahladené (svedčí však o kriminálnych sklonoch vyžiadaného).

A ako ďalšie rozhodné okolnosti svedčiace pre „kladné“ rozhodnutie o väzbe vyžiadaného možno napokon vnímať tiež okolnosti týkajúce sa jeho skutočného bydliska (odlišného od miesta trvalého pobytu) či neexistencie stabilného zamestnania, vyplývajúce z jeho výsluchu vykonaného sudcom krajského súdu pred rozhodovaním o vzatí do predbežnej väzby.

Záverom v tejto súvislosti sťažnostný súd poznamenáva, že obsahom návrhu prokurátorky vykonávajúcej predbežné vyšetrovanie na vzatie vyžiadaného do predbežnej väzby nie je ani len zmienka o nejakých okolnostiach, z ktorých by vyplývala potreba zabezpečenia prítomnosti P. B. na území Slovenskej republiky formou obmedzenia jeho osobnej slobody, resp. teda ktoré by v jeho prípade opodstatňovali hrozbu zo zmarenia účelu predbežnej väzby v prípade jeho ponechania na slobode. K existencii materiálnej podmienky predbežnej väzby sa tu nič nehovorí.

Čo sa týka potom námietok vyžiadaneho, uplatnených v podanej sťažnosti, tak tu uvádza najvyšší súd nasledovné:

V predmetnom prípade bolo v súlade s § 15 ods. 2 zákona o EZR o predbežnej väzbe rozhodované na podklade záznamu v zmysle § 3 písm. l/ zákona o EZR (formulár typu A), predloženého príslušnou prokurátorkou spolu s návrhom na vzatie do väzby, ktorý má v zmysle zákona až do doručenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako samotný európsky zatýkací rozkaz. K dispozícii okrem zmieňovaného záznamu bola pritom tiež fotokópia európskeho zatýkacieho rozkazu.

Ak vyžiadaný P. B. poukazoval na to, že pri rozhodovaní o jeho väzbe nebol zabezpečený originál zatýkacieho rozkazu, tu treba poznamenať, že práve doručenie takéhoto originálu je zákonnou podmienkou pre podanie návrhu prokurátora na vzatie vyžiadaneho do vydávacej väzby (§ 15 ods. 6 zákona o EZR), pričom tiež treba odkázať na znenie už skôr citovaného ust. § 15 ods. 1 zákona o EZR, v zmysle ktorého je účelom predbežnej väzby zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky až pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Vo vzťahu k ďalšej námietke vyžiadaneho spočívajúcej v tom, že predbežná väzba je u neho nezákonná, keďže nie je nevyhnutné zabezpečovať jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky (jeho pobyt je známy, stále sa zdržuje na adrese svojho bydliska a je k dispozícii tak justičným orgánom na Slovensku ako aj v Rakúsku), je potrebné uviesť iba toľko, že táto rovnako neopodstatnená ako tá predchádzajúca, pričom v podrobnostiach tu sťažnostný súd odkazuje na vyššie uvedené dostatočne vyčerpávajúce zdôvodnenie ohľadne splnenia materiálnej podmienky väzby.

Pokiaľ ďalej vyžiadaný v podanej sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu upozorňoval na neurčitost' skutkov, pre ktoré sa žiada jeho vydanie do Rakúskej republiky, tak tu mu opätovne nemožno dať za pravdu. Skutki tak, ako sú popísané v odôvodnení tohto i napadnutého rozhodnutia, vychádzajú z dosiaľ existujúcich podkladových materiálov a sú pre účely daného rozhodovania (o predbežnej väzbe) dostatočne určité. Presná špecifikácia skutkov je nevyhnutnou náležitosťou až prípadného neskoršieho rozhodnutia o vykonaní.

A napokon čo sa týka záverečného v sťažnosti uvedeného tvrdenia ohľadne potreby odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 písm. d/ zákona o EZR, tak toto je predčasné, keďže skúmanie existencie dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu je vecou ďalšieho konania a uvedené otázky teda budú predmetom neskoršieho skúmania resp. predbežného vyšetrovania (viď k tomu i ust. § 19 ods. 2 veta druhá zákona o EZR, v zmysle ktorého účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu). Teraz aktuálne sa rozhoduje „len“ o vzatí vyžiadaného do predbežnej väzby, pre ktoré rozhodnutie boli splnené všetky k tomu potrebné podmienky.

Ak pritom vyžiadaný popiera spáchania akejkoľvek trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný v štáte pôvodu, tak toto treba hodnotiť z pohľadu daného rozhodovania opäť za právne irelevantné, nakoľko súdom Slovenskej republiky neprináleží posudzovať dôvodnosť podozrenia zo spáchania stíhaných skutkov. Túto otázku sú oprávnené riešiť len príslušné rakúske justičné orgány a predmetné výhrady môže teda príp. P. B. uplatniť v rámci svojej obhajoby pred danými orgánmi.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 21. apríla 2015

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová